

Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici.

En aquesta revista us presentem un dels espais naturals de Catalunya més bells i emblemàtics: El **Parc Nacional d'Aigüestortes i Llac de Sant Maurici**. Un parc nacional és un espai natural protegit per llei de la contaminació i desenvolupament humà. El primer indret de tot el món que va rebre la denominació de parc nacional va ser Yellowstone, als Estats Units, el 1872. Actualment el parc nacional més gran del món és el Parc Nacional de Grenlàndia Nord-oriental, que compta amb 972000 quilòmetres quadrats. Actualment, els únics parcs nacionals dels Països Catalans són el d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici i el parc nacional de l'arxipèlag de Cabrera.

El Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici és un dels 14 parcs nacionals de l'estat espanyol i l'únic existent a Catalunya. Està dividit entre les comarques de l'Alta Ribagorça, el Pallars Sobirà, la Vall d'Aran i el Pallars Jussà, situat a Lleida, al cor dels Pirineus, al costat dels parcs d'Odesa i Monte Perdido i dels Pirineus francesos.

A aquest parc podem veure; cims que superen els 3000 metres d'altura, rius, barrancs, cascades i aiguamolls que formen un paisatge preciós. També consta de més de 200 estanys i una gran diversitat d'espècies animals i vegetals que donen vida a aquest gran parc.

El Parc Nacional d'Aigüestortes i estany de Sant Maurici és un destacat destí turístic ja que ofereix activitats durant les quatre estacions de l'any que contenen itineraris amb serveis de guia, exposicions, xerrades i concursos...

Té una gran diversitat biològica als seus diferents ecosistemes; a les parts més baixes cultius, prats i boscos, amb arbres de fulla perenne i a les parts més altes pastures i flora d'alta muntanya.

Dins del parc hi ha fins 1471 espècies vegetals, de les quals el 7,8% son endemismes pirenaics. A les zones més baixes i les valls del parc destaquen els boscos caducifolis, amb roures, avellaners... Per sobre dels 1500 metres apareix el pi negre i a les zones més umbres i humides els boscos d'avets. I per sobre dels 2000 metres els boscos van desapareixent sent substituïts pels pastos i la flora d'alta muntanya.

Al parc viuen aproximadament unes 200 espècies de vertebrats de les quals dos terços són aus. Al 1988 va ser declarat per la Unió Europea «zona d'especial protecció per les aus» per la presència de trencaçs, galls salvatges, perdiu blanca, perdiu xerra i gralla de bec vermell. També s'ha de destacar la presència de l'àguila daurada, el voltor comú, la perdiu blanca, el picot negre, el pela-roques, el gaig, la bugadera blanca, el pardal alpi i el raspinel·l pirinenc.

Els mamífers més representatius són l'isard, el porc senglar, l'ermíni, la marta, la rata gris, l'esquirol vermell, el cabirol, la marmota i la daina. Als rius principals molts dels llacs es troba la truita comuna juntament amb altres espècies autòctones. Entre els amfibis és molt nombrosa la granota vermella, i el tritó pirinenc és molt significatiu per la seva raresa. També es poden trobar rèptils com la serp verda o l'escurçó verinosa.

Us recomanem visitar aquest Parc Nacional especialment a l'estiu ja que pots realitzar més activitats i conèixer bona part de la flora i la fauna del parc.

També és important saber que és un parc natural i que, per tant, em de tenir cura amb el medi ambient.